

دانش سنتی لنج‌سازی نیز مانند دیگر آیین‌ها حق حیات دارد

ایکوم ایران هم برای نجات شناورهای چوبی دست به کار شد

«دانش سنتی لنج‌سازی مانند هر پدیده فرهنگی دیگری نیازمند حفاظت، ترویج و پشتیبانی است تا نه تنها ارزش اقتصادی خود را نشان دهد و حق حیات خود را همچنان داشته باشد، بلکه به عنوان یک دانش سنتی که فرهنگ مردم ساحل نشین ایران در خلیج فارس را نشان می‌دهد، زنده بماند.»

همکاری معاونت میراث فرهنگی، شد این لنج‌ها کاربری گردشگری به دریاوردی بسا لنج ایرانی در خلیج فارس» در فهرست آثار جهانی یونسکو و همچنین تایید همین مطلب در دومین گزارش ادواری دولت جمهوری اسلامی ایران در خصوص اقدامات پاسدارانه‌ای که در زمره وظایف دولت و نهادهای مردمی بوده است، در پانزدهمین اجلاس بین‌الدول پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس یونسکو در آذرماه ۱۳۹۹، کمیته ملی موزه‌های ایران (ایکوم ایران) از آن مقام محترم خواستار پیگیری گردشگری و صنایع دستی - مونسان فرستاده آمده است: «در ارتباط با ابلاغ مصوبه هیات دولت مبنی بر امحاء لنج‌های قدیمی و با توجه به اهمیت اقدامات پاسدارانه انجام شده توسط سازمان‌های مردم نهاد فرهنگی با

تجاری مستثنی شوند و حتی پیشنهاد خود بگیرند» بلکه ششپنجه می‌شود، وزیر میراث فرهنگی نیز قرار بوده تا در نامه‌ای به هیات وزیران نسبت به این تصمیم اعتراض کرده و درخواست برطرف کردن وضعیت مبهم لنج‌های چوبی شناور را در فهرست میراث جهانی ناملموس ثبت کرده‌اند، را کرده است. و سرانجام در نامه‌ای که یکم بهمن سید احمد محیط طباطبایی - رییس کمیته ملی موزه‌های ایران (ایکوم) - خطاب به علی اصغر مونسان - وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی - مونسان فرستاده آمده است: «در ارتباط با ابلاغ مصوبه هیات دولت مبنی بر امحاء لنج‌های قدیمی و با توجه به اهمیت اقدامات پاسدارانه انجام شده توسط سازمان‌های مردم نهاد فرهنگی با

حسن طالبیان - معاون میراث فرهنگی و ازتخانه میراث فرهنگی - اعلام کرده که در نامه‌ای به وزیر میراث ایران نیز در نامه‌ای به وزیر میراث

از میراث فرهنگی و ترویج آن در دستور کار قرار گیرد، ادامه می‌دهد: وزارتخانه میراث فرهنگی باید جلوی این کار را بگیرد و در این کار مداخله کند، تا از نهایه شدن این مصوبه و از بین رفتن به سرعت این آیین و دانش سنتی جلوگیری شود. او با بیان این که از نظر اقتصادی و تجاری این دانش یک مهارت برای ساحل نشینان و بندر نشینان در خلیج فارس بوده که به علت بومی شدن آن توانسته‌اند ساخت آن را جزئی از زندگی خود قرار دهند، ادامه می‌دهد: در واقع این لنج‌ها جزئی از فرهنگ و آیین‌های مردم جنوب و به عنوان میراث ناملموس مردم تلقی و شیوع پیدا کرده است که باید از آن حفاظت کرد.

فرهنگی درخواست رسیدگی به این وضعیت را کرده است. اما پیش از این نه تنها محمد

قبل دستورالعملی صادر شده که جلوی فعالیت لنج‌های سنتی را گرفته و حتی سیستم این لنج‌ها را دریا مانند مسافرت و ماهیگیری (اقداماتی که همیشه با این لنج‌های سنتی انجام می‌شدند) ندانسته است، هر چند این موضوع در ظاهر یک نوع ارتقای کیفی و کمی سیستم قایقرانی یا کشتی‌رانی جنوب ایران می‌تواند محسوب شود، اما باید به یاد بیآوریم که چند سال قبل لنج‌سازی ایران یکی از مواردی بوده که در مسکو جهانی شده و این لنج‌های قدیمی که مهم‌ترین حاملان مختلف مسایل کالاهای تجاری و فرهنگی در خلیج فارس بوده‌اند را زیر مجموعه میراث فرهنگی ایران به عنوان یک اثر جهانی معرفی کرده‌اند.

در مفاد مصوبه‌ای امحای لنج‌های سنتی تجدید نظر کنید همه اعتراض‌ها به همین چند نکته ختم نشود، بعد از آن هشدارها

غیررسمی به رسمی و تجاری، رونق فعالیت‌های کشتی‌سازی داخلی و خدمات تعمیر و نگهداری آن‌ها و نیز افزایش ایمنی دریایی» به تصویب رساند. نکته جالب توجه‌تر از هر کدام از این اتفاقات، آن جاست که نخست دستور امحا را دادند و دو روز بعد میراث فرهنگی بی‌خبر از همه جا، از اقدامات پاسدارانه‌اش در یونسکو مطلع شدند و چهار سال یک بار نیز متولیان میراث فرهنگی اقدامات مربوط به این پاسداشت را برای ادامه حیات و ترویجش در کشور به یونسکو ارسال می‌کردند، اما بعد از گذشت ۹ سال از شروع ماجرا، ناگهان ورق برگشت. بیش از یک ماه قبل در ۲۳ آذر هیات وزیران «برنامه جایگزینی شناورهای سنتی تجاری با ظرفیت کمتر از ۵۰ تن (لنج تجاری) را با هدف حذف ابزار قاچاق کالا از دریا، انتقال فعالیت‌های

گروه گردشگری - سوم آذر ۱۳۹۰ ششمین دوره اجلاس کمیته میراث ناملموس جهانی در شهر بالی اندونزی، «دانش سنتی لنج‌سازی و دریانوردی ایرانیان در خلیج فارس» را در فهرست میراث معنوی در خطر یونسکو و البته به عنوان اثری نیازمند پاسدارانه فوری ثبت کرد و بعد از آن قول و قرارهای زیادی برای همان اقدامات پاسدارانه در طول چند سال مطرح شدند و چهار سال یک بار نیز متولیان میراث فرهنگی اقدامات مربوط به این پاسداشت را برای ادامه حیات و ترویجش در کشور به یونسکو ارسال می‌کردند، اما بعد از گذشت ۹ سال از شروع ماجرا، ناگهان ورق برگشت. بیش از یک ماه قبل در ۲۳ آذر هیات وزیران «برنامه جایگزینی شناورهای سنتی تجاری با ظرفیت کمتر از ۵۰ تن (لنج تجاری) را با هدف حذف ابزار قاچاق کالا از دریا، انتقال فعالیت‌های

گروه گردشگری - پژوهش و اجرای چهره پردازی دوره قاجاری بر روی بشقاب سفالی به منظور شناخت روش کار توسط هنرمند رشته سفال و سرامیک انجام شده است. سید عبدالمجید شریف زاده، رییس گروه پژوهشی پژوهشگاه با اعلام این خبر، اظهار کرد: تک چهره نگاری در عصر قاجار به اوج خود رسید و ویژگی‌های انسانی تحت عواملی تغییر کرد. هنر نقاشی و نگارگری متأثر از هنر اروپایی، به سمت طبیعت پرزایی و فاصله گرفتن از فرم‌های تجریدی و انتزاعی متمایل شد و فضایی با چشم انداز نقوش متنوع گیاهی و انسانی به وجود آورد. شریف زاده از ویژگی‌های نقوش این دوره را تأکید بر شاخصه‌های اروپایی نظیر سایه پرزایی و پیکرنگاری دانست و تصریح کرد: کاربرد رنگ‌های متنوع و جدید مانند قرمز، نارنجی و صورتی در این دوره متداول شده بود و این نقوش نوعی تعامل هویتی با شرایط جامعه را نشان می‌داد.

چهره نگاری قاجاری روی بشقاب سفالی شبیه سازی شد

اشاره کرد که خدمه به شکل ریزتر در پایین و شخصیت‌های اصلی به شکل بزرگتر در بالا تصویر شده‌اند و گفت: اصولاً از شاخص‌های این دوره و این اثر وجود تقارن محوری در ایجاد تعادل در تصویر است. او در ادامه با اشاره به روند انجام این طرح اظهار کرد: پس از انتقال نقوش، قلم‌گیری و لعاب گذاری با تکنیک زیرلغابی و آبرنگی بر روی بدنه‌های سفالی لایه رویی آن بسا حالتی شیشه‌ای و شفاف فیکسه شده و برای پخت در دمای ۹۶۰ درجه سانتی‌گراد آماده می‌شود.

حاضر برگرفته از بشقاب سفالی با طرح بزومی و از تولیدات اواخر دوره قاجار است که در تهران ساخته می‌شده و بیشتر بر نقوش تاریخی، سلطنتی و مضامین میدان جنگ و صحنه‌های روزمره و بزومی تأکید داشته و در حال حاضر در موزه هنرهای اسلامی مازنی نگهداری می‌شود. رییس گروه پژوهشی هنرهای سنتی پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری از خصوصیات این کار بر ترکیب بندی مقامی در آن

اروپایی با بقعه باز را از مشخصه‌های نقوش درباری آن دوره خواند و گفت: از این رو سعی بر آن شده در این اثر نقوش انسانی با تکنیک هفت رنگی و رولعابی با توجه به دانش روز بر روی بشقاب انجام گیرد. شریف زاده با بیان اینکه شبیه سازی از نقوش چهره نگاری لوح‌های قاجاری بر روی بشقاب سفالی به قطر ۳۰ سانتی‌متر با روش زیر لغابی و آبرنگی توسط رعنا بهرامی فر انجام شده است، افزود: نمونه

به گفته رییس گروه پژوهشی هنرهای سنتی در این دوره انسان‌هایی اشرفی با چهره‌های شاد و متبسم، چهره‌هایی با حالت سه رخ و ساده شده، بدن‌هایی به حالت نیم تنه با لباس‌هایی به شکل چند خط ساده در رنگ‌های لاجوردی، قرمز، مایل به قهوه‌ای و سفید ترسیم می‌شده‌اند. او نقوش، راه‌راه و فلس مانند بر روی لباس‌ها، گردنبند مروارید، موهای فر داده شده و لباس‌های

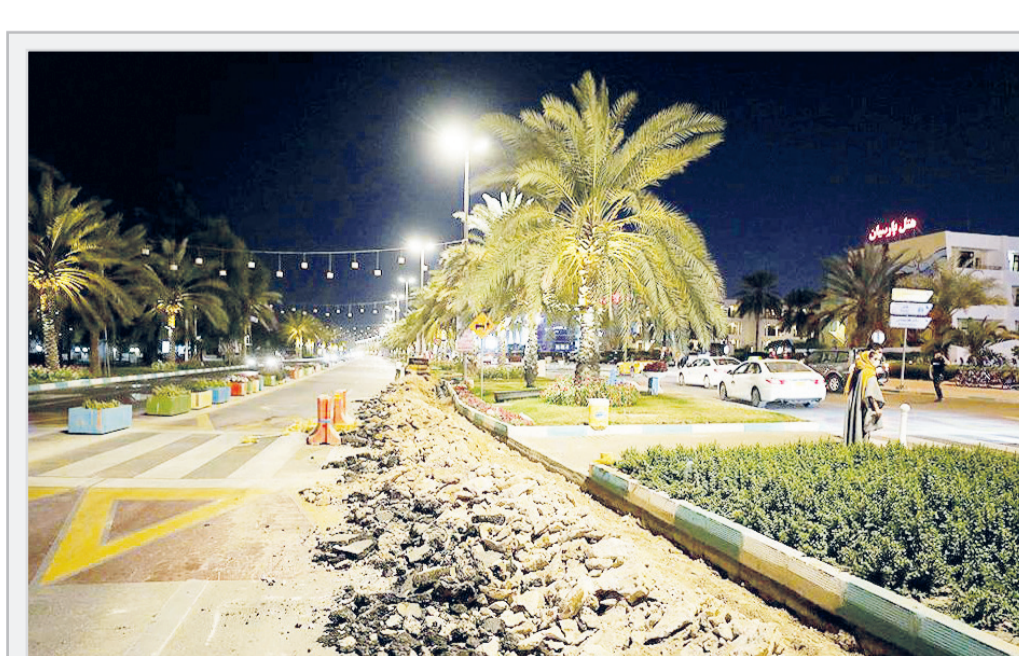
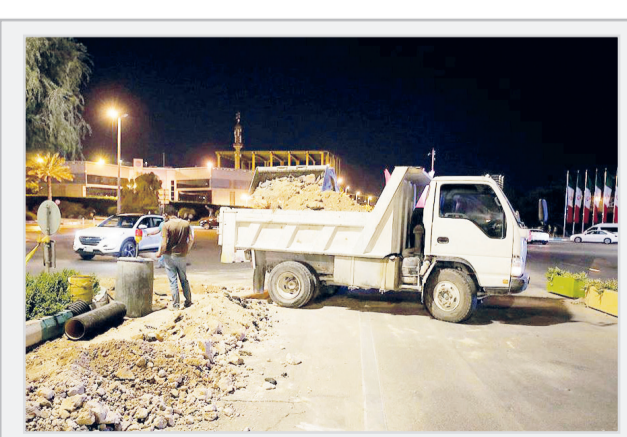
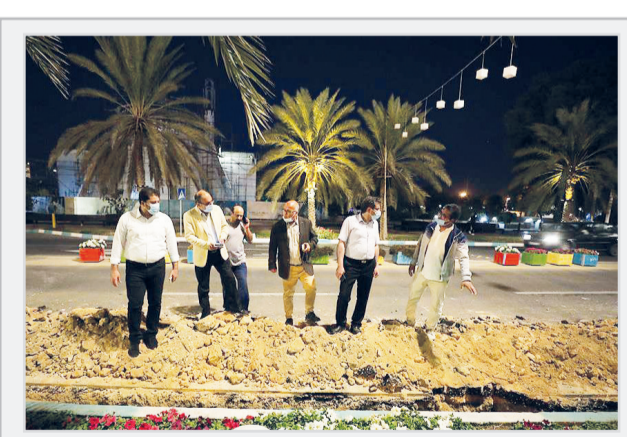
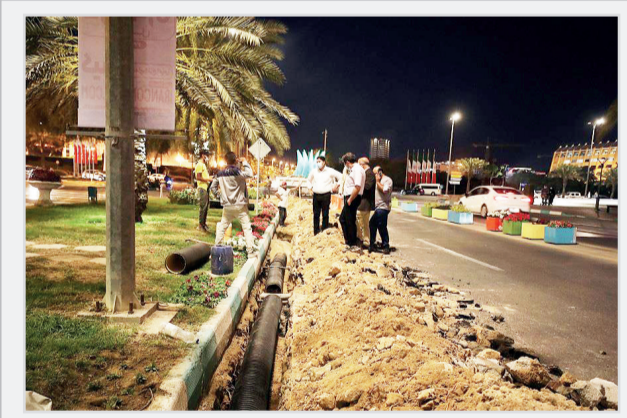
انتزاعی متمایل شد و فضایی با چشم انداز نقوش متنوع گیاهی و انسانی به وجود آورد. شریف زاده از ویژگی‌های نقوش این دوره را تأکید بر شاخصه‌های اروپایی نظیر سایه پرزایی و پیکرنگاری دانست و تصریح کرد: کاربرد رنگ‌های متنوع و جدید مانند قرمز، نارنجی و صورتی در این دوره متداول شده بود و این نقوش نوعی تعامل هویتی با شرایط جامعه را نشان می‌داد.

سید عبدالمجید شریف زاده، رییس گروه پژوهشی پژوهشگاه با اعلام این خبر، اظهار کرد: تک چهره نگاری در عصر قاجار به اوج خود رسید و ویژگی‌های انسانی تحت عواملی تغییر کرد. هنر نقاشی و نگارگری متأثر از هنر اروپایی، به سمت طبیعت پرزایی و فاصله گرفتن از فرم‌های تجریدی و انتزاعی متمایل شد و فضایی با چشم انداز نقوش متنوع گیاهی و انسانی به وجود آورد. شریف زاده از ویژگی‌های نقوش این دوره را تأکید بر شاخصه‌های اروپایی نظیر سایه پرزایی و پیکرنگاری دانست و تصریح کرد: کاربرد رنگ‌های متنوع و جدید مانند قرمز، نارنجی و صورتی در این دوره متداول شده بود و این نقوش نوعی تعامل هویتی با شرایط جامعه را نشان می‌داد.

بازدید از پروژه‌های شهری کیش

عکس: جعفر همافر

اقتصاد کیش | پرتیراژترین و با سابقه‌ترین نشریه جزیره کیش | گسترده‌ترین شبکه اطلاع رسانی داخلی منطقه آزاد کیش | روزنامه

۴۴۴۲۴۹۶۶ | ۴۴۴۲۴۹۹۹